

om de bezetting onzer West-Indische koloniën door marechaussee te vervangen. Of dit de voorkeur verdient, dan wel — zooals andere leden meenen — bezetting dier koloniën door het korps mariniers aanbeveling verdient, zal nader zijn uit te maken, nadat de ter zake bijeen te roepen commissie van advies zal hebben gediend.

Het mijnrecht is een eigenaardig onderwerp dat studie vereischt om daarvan op de hoogte te komen. Bij de vele werkzaamheden, waarmede de Indische ambtenaren in den regel belast zijn, ontbreekt het hun die zich niet uitsluitend aan dit onderwerp kunnen wijden, in den regel aan voldoende tijd om zich geheel in deze aangelegenheid in te werken en dit is niet bevorderlijk aan eene spoedige en behoorlijke samenstelling van de vele en ingewikkelde voorschriften, noodig om tot de invoering van de Indische mijnwet te geraken.

Ten einde het treffen der noodzakelijke voorbereidende maatregelen te bespoedigen, wordt een hoofdamtenaar van het Departement van Koloniën naar Nederlandsch-Indië uitgezonden. Dat er tegen de invoering van de wet in Indië ernstige bezwaren zijn gerezen, is den ondergeteekende tot dusver niet gebleken.

Eene wijziging van de gagementsbepalingen van het Indische leger in den zin van het hier bedoelde voorschrift der wet van 9 April 1897 (*Staatsblad* n°. 83) is reeds bij het Departement van Koloniën in bewerking.

De Minister van Koloniën,

T. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit Antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 21 Januari 1902.

VAN NIEROP.
VAN ALPHEN.
MEINESZ.
T. HOOFT.
SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJE.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot definitieve vaststelling van de koloniale huishoudelijke begrooting van Suri- name voor het dienstjaar 1902. (122)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Het was den ondergeteekende zeer aangenaam uit het Voorloopig Verslag te ontwaren dat verschillende leden nogmaals hunne groote voldoening uitspraken over zijn optreden als Minister. Ook hij vertrouwt dat voor Suriname nog eene goede toekomst is weggelegd onder ons bestuur, vooral nu in den laatsten tijd in het algemeen de belangstelling in die kolonie is toegenomen. Ook hij is van oordeel dat om tot een beteren toestand te geraken betere middelen van vervoer en aanvoer van goede werkkrachten noodig zijn.

De ondergeteekende kan niet toegeven dat hij zich op den stoel van den Gouverneur geplaatst heeft toen hij voor een paar hoofdamtensen eene verhooging van bezoldiging op de begrooting bracht. Zooals hij in zijne Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer mededeelde is hij tot het voorstellen van die verhoogingen niet overgegaan dan nadat hem gebleken was dat ook de Gouverneur de bestaande traktementen beslist te laag vond.

Naar de meening van den ondergeteekende behoort het Opperbestuur, natuurlijk na den Gouverneur te hebben gehoord, de bezoldigingen te regelen van de hoofdamtensen, die, aan het hoofd van een tak van bestuur geplaatst, den Gouverneur in zijn bestuur ter zijde staan, en is er geen aanleiding om een

debat in de Koloniale Staten te provooceren, over het traktement dat aan die ambtenaren behoort te worden toegekend. Dit geldt niet alleen voor de bezoldigingen, maar uit den aard der zaak ook voor periodieke traktementsverhoogingen.

Wat het overnemen betreft van verschillende verhoogingen en nieuwe uitgaven moet de ondergeteekende herhalen wat hij in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 23 December 1901 heeft gezegd, dat hij niet, alleen om het bedrag lager te maken, een post van de begrooting kon schrappen, wanneer hij de overtuiging niet heeft, dat de uitgaaf onnoodig is. Dit wil niet zeggen dat nu alles aan den kolonialen wetgever wordt overgelaten. Wanneer het subsidiecijfer te hoog wordt, hebben en Opperbestuur en Staten-Generaal de gelegenheid om het te beperken. Maar dit geval deed zich in deze niet voor. Bovendien heeft de Minister van Koloniën de gelegenheid om, tegen het opmaken der begrooting in Suriname, den Gouverneur aan te geven, op welk subsidiecijfer onder gewone omstandigheden behoort gerekend te worden.

Tramweg naar het Lawagebied. Bij artikel 9 van de verordening van 24 Juni 1899 (*Gouvernementsblad* n°. 35) is bepaald dat de vrijstelling van de retributie van de landconcessie onder andere vervalt wanneer binnen vier jaren na de dagteekening van de eerste krachtens die verordening verleende concessie (1) met den aanleg van den tramweg, bedoeld in art. 1a, geen behoorlijke aanvang is gemaakt, of het tot stand komen van den tramweg niet voldoende verzekerd is; een en ander volgens het oordeel van den Gouverneur. Ofschoon nergens is bepaald dat de concessie niet vroeger zou kunnen worden ingetrokken, brengt de geest van de bovenstaande bepaling zulks toch mede, daar eerst dan straf bedreigd wordt tegen nalatigheid in den aanleg. Bovendien zou door vroegere intrekking de vrijstelling van de retributie niet vervallen en de koloniale kas dus merkbare schade lijden.

Grensregeling. Het was den ondergeteekende aangenaam te vernemen dat men instemde met zijn voornemen om tot voorbereiding eener regeling van de grenzen der kolonie, inderdaad eene zaak van veel gewicht, de noodige stappen te doen

Immigratie. Omtrent het denkbeeld tot aanstelling van eenen speciaal, door het immigratiefonds te betalen, agent, belast met de leiding der emigratie uit Nederlandsch-Indië naar Suriname, is met den Gouverneur-Generaal in overleg getreden. Diens antwoord, vergezeld van uiteenlopende adviezen van de Indische autoriteiten, is eerst zeer omlangs ontvangen, zoodat de ondergeteekende voor zich nog niet tot een besluit over deze zaak is kunnen komen.

Subsidie voor wetenschappelijke expeditie. Met voldoening nam de ondergeteekende kennis van de verklaring dat men, ter vermeerdering van de kennis omtrent de binnenlanden van Suriname, bereid was om de noodige gelden toe te staan ter subsidieering van een tweeden onderzoekstocht.

De Minister van Koloniën.

T. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit Antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 20 Januari 1902.

VAN NIEROP.
VAN ALPHEN.
MEINESZ.
T. HOOFT.
SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJE.

(1) De eerste concessie werd, blijkens bijlage 3 (stuk n°. 19) van de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag van de Tweede Kamer der Staten-Generaal betreffende het wetsontwerp tot definitieve vaststelling van de koloniale huishoudelijke begrooting voor 1901, verleend onder dagteekening van 27 Januari 1900.